

Už panikáři jedou, už panikáři jdou,
hlavu maj ve smutku a strach jim kouká z očí,
už je to na beton. Všecko se otočí !
Kolena se jim třesou, jobovu zvěst nesou:
Jsou jistá místa a tam se chystá
proti nám akce dozajista.
To by tak hrálo, vždyť je nás málo,
opuštění jsme dočista.

Nejlepší odpověď pro panikáře,
je rázná domluva přes obě tváře.
Heleď, koukej, podívej se milý brachu,
buďto tedy máš kalhoty plný strachu,
nebo pro strejčka Příhodu
už si napřed kalíš vodu.
To ti tedy hlásím, jářku, medle,
s tímhle budeš u nás hnedle vedle.
Kočka leze dírou, pes oknem,
ať jsi venku než tě nakopnem.
Nebudem se krčit pod oknem,
kdyby pršelo, no tak zmoknem,
a to tady nebylo ještě,
aby se lid bál jít do deště.
Ať jenom zalezou všichni ti sysli,
zbude nás víc než dost s veselou myslí. -

Žít jako lidi, mít radost z práce,
to přece jen záleží na nás,
svobodně myslet, vyřídit zrádce,
záleží na nás.
Bránit svou pravdu a pravdou měřit,
to přece jen záleží na nás,
nebát se pravdy a pravdě věřit,
za pravdu se prát, s pravdou vyhrát -
záleží na nás!